

М. Л. Гончарова, канд. екон. наук, ДВНЗ “Українська академія банківської справи НБУ”; О. В. Шibaєва, Інститут економіки та права (філія) Академії праці та соціальних відносин, м. Севастополь

УПРАВЛІНСЬКЕ КОНСУЛЬТУВАННЯ В БАНКУ: СОЦІАЛЬНО-ІНЖИНІРИНГОВИЙ ПІДХІД

Розвиток світової фінансової кризи наочно показав, що фінансова стійкість банків багато в чому залежить від наявності адекватної системи управління активами та пасивами (УАіП), яка дозволяє оперативно і коректно доносити до власників, менеджменту та персоналу банку дані про поточний стан банку, прогнозувати розвиток ситуації та оцінювати вплив можливих і/або очікуваних подій на баланс банку, його капітал і зрештою – на вартість банку, а отже, своєчасно приймати правильні управлінські рішення. До вирішення зазначених питань потрібно залучати консультантів.

У процесі роботи з банком-замовником залучені консультанти використовують два принципово різні підходи. Експертний підхід допомагає клієнту виявити та проаналізувати проблеми в управлінні банком і знайти потенційні можливості їх вирішення, формулює альтернативні рекомендації вирішення проблем, певний план заходів щодо реалізації рекомендацій. Тобто, експертний підхід є сукупністю професійних порад і рекомендацій експертів, які були залучені до аналітичної діяльності даного консалтингового проекту.

На сьогодні актуальності набуває соціально-інжиніринговий підхід – це безпосереднє залучення керуючого складу банку до консалтингового процесу, його особиста участь у створенні структурно-функціональної схеми фінансово-кредитної установи, корпоративної культури, системи бізнес-процесів, налагодженні фінансових та інформаційних потоків.

Основа підходу – це соціальний аспект, який успішно допомагає побороти консерватизм співробітників: коли вони самі вирішують майбутнє своєї установи, вони набагато охочіше погоджуються на зміни, які є позитивним поштовхом для будь-якої, навіть найуспішнішої, фінансово-кредитної установи.

Саме завдяки такому підходу гострі конфлікти можливо згладити або зовсім дозволити ще тільки на стадії проектування, перед впровадженням. Кожен співробітник виступає експертом-консультантом у своїй сфері діяльності, що дозволяє врахувати думку кожного та побудувати найбільш грамотну й оптимальну бізнес-модель подальшої стратегії розвитку банку.

Отже, даний підхід дозволяє застосовувати метод “живого моделювання”, що наочно показує ефективність або неприпустимість того чи іншого нововведення.

Гончарова М.Л. Управлінське консультування в банку: соціально-інжиніринговий підхід [Текст] / М.Л. Гончарова, О.В. Шibaєва // Проблеми і

перспективи розвитку банківської системи України: зб. наук. праць. – Суми:
УАБС НБУ, 2013. – С. 28-29.